

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 10399

1303

C O D I C E S

1304

inchoet: *Ueritatis theoloice sublimitas, cum superni sit splendoris radiis &c.* Adi Vol. I. Indicem. Ad calcem legitur: *Explicit liber Compendium theoloice veritatis sub Anno domini Millesimo. CCCC. quarto. Amen dicant omnia.*

II. fol. 89. nitidore calamo *Commentaria in totum Matthaei Evangelium* sequuntur, quibus paullo recentior manus superscripsit: *Augustinus de Anchona sacre theologie docto super matheum. qui quidem cum ultra omnes sue etatis theologos sine contradictione exceperit. a Matheo exordiens totum nouum testamentum accuratissime declarauit.* Obiit *Augustinus Triumphus Anconit.* Ord. Erem.

S. Aug. anno 1328. ut docet ejus Epitaphium Neapoli in Suorum Ecclesia, in quo 36. volumina Librorum scripsisse perhibetur. Enumerant illa *Oudinus, Fabricius, Lelongius* et omnium instar *Offingerus* in *Biblioth. Augustin.* Ast ubi hic de Opere in *Matthaeum* memorat, hoc ei statuit initium: *Cum enim quietum silentium ternerent omnia &c.* Cum igitur Codex noster continuo a C. I. sic ordinator: *Liber generacionis ihesu christi: Hic possunt esse quinque dubitaciones. Prima utrum iste liber beati Mathei debeat dici liber evangelij ihesu christi, vel liber ihesu christi. Secunda. Utrum caro assumpta a dei filio per generacionem temporalem fuerit ex semine ade. Tercia &c. probabile est, Offingeri rem esse de Prologo, seu Prooemio quodam, quo Codex hic careat. Placet ceterum*

methodus Operis, quod rectius *Dubitaciones* seu *Quaestiones in Matthaeum* inscribas; omnium enim Capitum hic est ingressus: *Hic possunt esse quatuor, quinque, sex &c. dubitaciones.* Hinc etiam ad calcem Rubrica est: *Incipit Tabula questionum super evangelium Mathei.* Eas, ut multa alia Nostris, typis nunquam excusas fuisse putem; extare vero in *Vaticana* omnia ejus Opera Civium *Anconitanorum* sumtibus ex archetypis descripta in magnis et pulcherrimis voluminibus lego apud *Oudinum* T. III. col. 600.

DLXXXI.

*Codex chartaceus lat. Sec. H. 10 XVII. divisus in Tomos II. 8. Theologia Scholastica est ad Summam Thomae Aquin. exacta, cuius T. I. continentur Tractatus de Deo, de Angelis, de Actibus humanis, de Gratia; T. vero II. de Virtutibus theologicis, de Justitia et Jure, de Incarnatione, de Sacramentis. Cur porro Posseffor ejus Ill. *Hobendorfius* locum ei olim inter Codices suos ms. tribuerit, portentosa ejus Scriptura unice in caussa esse videtur, quae *Iliadem in nuce* aemulatur, nec absque vitri convexi ope legi potest, ut adeo Scriptorem et lyncis visu, et *Origenis* patientia praeditum fuisse oporteat. His adde modestiam, qua et suum et Autoris nomen reticuit.*

DLXXXII.

1305

D O G M A T I C I .

1306

DLXXXII.

U. 4²⁷ Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 171. f. per duas columnas multis compendiis, ut solebant Scholastici, scriptus, coloribus distinctus, et Collegio Ducale olim donatus a M. Petro de Pirchenwart continet I. Tractatus dogmatici de Unitate et Trinitate Dei Fragmentum Sec. XIII. nitidissime exaratum, quod incipit: *Qui producit ventos de thesauris suis, qui percussit primogenita egypti ab homine usque ad pecus &c.* Abrumpitur fol. 4. Acutus sane dialecticus fuit Autor, neque Lombardi via processit. Post annum 1207. scripsisse innuit non semel citatus ab eo Magister Praepositivus, qui eo anno Cancellarius Parisinus dicitur ab Egaff. Bulaco in Hist. Univ. Paris. T. III. p. 706. et Summam theolog. elaboravit, ut pluribus habes in Fabric. Bibl. med. Lat. L. XVI. b. v. Nostri nomen fortasse cum fine Tractatus excidit.

II. fol. 5. Incipit primus liber (in Magistrum Sententiarum) Guarre. Illustrem hic in arena theologia Oxoniensi et Parisina pugilem, eoque nomine notandum habemus, quod Johannem Scotum Ordinis sui discipulum natus fuerit, Guilelmum ab Oppido natali Warria (Ware) in Comit. Hertford. de Warra, Guarra, Guarronis, Varronis, quin Verum et Varrilonum dictum. Docuit is Parisius post Sec. XIII. medium, ut habes apud Tannerum, Fabricium, Waddingum, quem Oudinus confectis

jam, antequam Catholicos deferebat, Commentariis suis postmodum, ut se novis Συμπισσοις adprobaret, convitia passim inferviens T. III. col. 568. mendaciter scripsisse ait, Guilelmum a J. Pico Mirandul. in *Apologia* sua adpellatum fuisse excellentem Doctorem, Ecclesiæ lumen, fidei propugnaculum, mendax ipse, nam haec Elogia in edit. Opp. Pici Basileae per Heinr. Petri 1557. f. fol. 159. pag. 1. non nisi caecum effugere possunt. Verum isthaec odiosa mittamus. Initium Commentarii nostri est: Quoniam testante beato augustinus 8. de civ. dei c. 8. finis ideo finis dictus est, quia propter hunc certara uolumus &c. Liber II. fol. 77. p. 2. sic incipit: Circa secundum librum queritur primo, utrum multitudo creaturarum possit esse in mente ab uno principio &c. Liber III. fol. 127. Circa tertium librum queritur primo, utrum incarnatio sit possibilis, quia enim incarnatio est quedam unio &c. Liber IV. fol. 147. p. 2. Circa quartum librum queritur primo, utrum sacramenta possint efficere &c. Extrema sunt: sicut accidentis affigit suam speciem in uirtute substantie. Explicit 4. liber Varronis qui fuit Magister Scotti siue doctoris subtilis. Unde etiam ad ejus Sepulcrum Coloniae inter XIV. Doctores nomen suum aeri incisum habet.

DLXXXIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 2023 XIV. Folior. 58. 4. per duas columnas commode scriptus, rubricis